Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

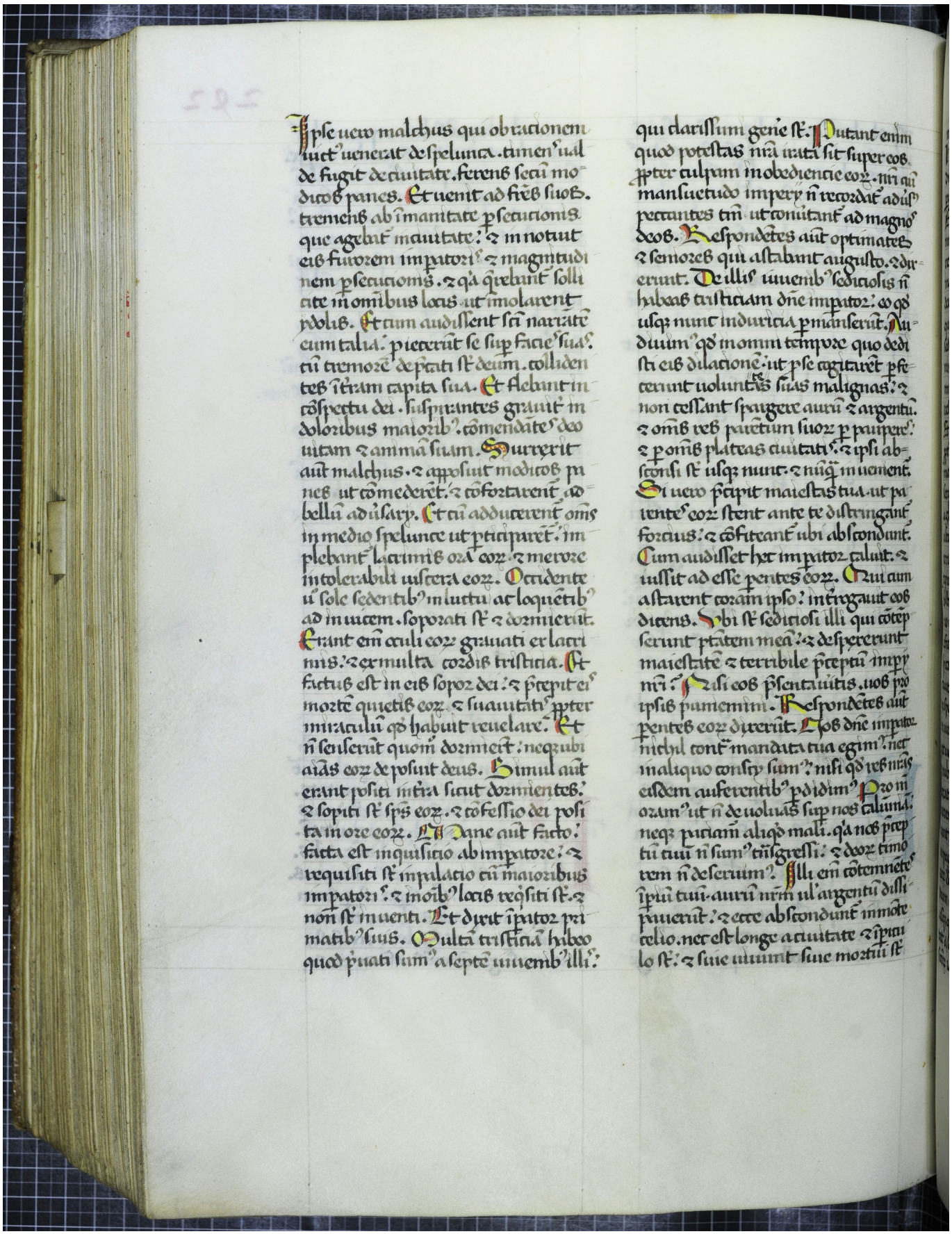

Ipse uero malchus qui obtrectationem
iuset uenerat de spelunca. timens ne
de fugit de ciuitate. ferens secum mo
dicos panes. Et uenit ad fres suos.
tremens ab immanitate persecutionis
que agebat manu tate. et innotuit
eis furorem imperatoris. et magnitudi
nem persecutionis. et qa gerebant solli
cite in omnibus locis ut molarent
rebellis. Et cum audissent sci narrate
cum talia. prostrauerunt se super facies suas.
cum tremore deprecati sunt deum. collidentes
iteram capita sua. Et flebant in
conspectu dei. suspirantes gemitibus in
doloribus maioribus. commendantes deo
uitam et animam suam. Surrexerit
autem malchus. et apposuit modicos pa
nes ut comederet. et confortaretur ad
bellum adversarios. Et cum adducerent omnes
in medio spelunce ut participaret. im
plebant lacrimis ora eorum. et merore
intolerabili uiscera eorum. Occidente
autem sole sedentibus in luctu ac loquentibus
ad invicem. soporati sunt et dormierunt.
Erant enim oculi eorum grauati et lacri
mis. et cor multa cordis tristitia. Et
factus est in eis sopor dei. et prepit eis
morte quietis eorum. et suauitatis propter
miraculum qd habuit reuelare. Et
non senserunt quomodo dormierit. neque ubi
abiis eorum deposuit deus. Simul autem
erant positi intra sicut dormientes.
et sopiti sunt spes eorum. et confessio dei posi
ta in ore eorum. Nunc autem facto.
facta est inquisitio ab imperatore. et
requisiti sunt impulatio cum maioribus
imperatoris. et in omnibus locis requisiti sunt. et
non sunt inuenti. Et dixit imperator pri
matibus suis. Multam tristitiam habeo
quod priuati sum a septem iuuenibus illis.
qui clarissimi genere sunt. Dubitant enim
quod potestas mea irata sit super eos
propter culpam inobedientie eorum. nisi au
mansuetudo imperij mei recordat ad suspectantes tim ut conuitant ad magnos
deos. Respondentes autem optimates
et seniores qui astabant augusto. et dixerunt. De illis iuuenibus seditiosis si
habeas tristitiam domine imperator. eo qd
usque nunc in duritia permanserunt. Nu
diuum qd in omni tempore quo dedi
sti eis dilationem. ut pse cogitaret pe
cerunt uoluntates suas malignas. et
non cessant spargere aurum et argentum.
et omnibus rebus parentum suorum per pauperes.
et per omnes plateas ciuitatis. et ipsi ab
scondisunt usque nunc. et nunquam inuenient.
Si uero precipit maiestas tua. ut pa
rentes eorum stent ante te distringant
forcius. et confitentur ubi abscondunt.
Cum audisset hec imperator laudauit. et
iussit ad esse pentes eorum. Qui cum
astarent coram ipso. intergauit eos
dicens. Vbi sunt seditiosi illi qui contem
serunt paternem meam. et desperauerunt
maiestatem et terribile preceptum impe
ri mei. Nisi eos presentauitis. uos pro
ipsis puniemini. Respondentes autem
pentes eorum dixerunt. Ecce domine imperator
nichil contra mandata tua egimus. nec
maliquo consensimus. nisi qd res nostras
easdem auferentibus perdidimus. Pro mi
oribus ut si de uoluntas super nos talium.
neque pariam aliqd mali. qa nos prep
tum tuum non sumus transgressi. et deorum timo
rem non deseruimus. Illi enim contemnentes
aurum tuum. aurum nrm ul argentum dissi
paueruntur. et ecce abscondunt in monte
celio. nec est longe a ciuitate et spelun
ca sunt. et siue uiuunt siue mortui sunt